

Та да фръкна презъ години,
 Да се върна въ млади дни —
 Въ мойтъ бащини долини,
 Въ мойтъ силни младини.

Да пошетамъ съ дълга пушка,
 Както нѣвга съмъ шеталъ,
 Тамъ де буки вѣтъръ люшка,
 Де ми ризницата вялъ;

Да залибя младо либе,
 Да му чуя кръшни смѣхъ
 При пиринскитъ колиби —
 Па тогазъ да стана прахъ! . . .“

Старъ овчарь въ гората свири
 И свирнята е на жаль...
 Бѣлъ орелъ въ небе се шири,
 Слуша дѣдовий кавалъ.

ПРЕДЪ БѢЛОТО МОРЕ

Днесъ поздравихме съ гръмовно
 „ура“ Бѣлото море.

(Изъ писмото на единъ доброволецъ).

Приветъ вамъ, класични талази,
 Приветъ вамъ отъ наший Балканъ!
 Не идемъ катъ гости на вази,
 А стигаме скѫпий си блянъ.

Дойдохме и тукъ ще останемъ —
 Поклонъ вамъ, лазурни вълни!

Приятели вѣчни ще станемъ
 Съ топлика на вашите дни.